

САМОДОПОМОГА

ЕКОНОМІЧНО - КООПЕРАТИВНИЙ
КВАРТАЛЬНИК

SELF - HELP

862 Main St. Winnipeg 4, Man.

A UKRAINIAN QUARTERLY
OF COOPERATION AND ECONOMY

РІК II.

БЕРЕЗЕНЬ, ВІННІПЕГ, МАН. — MARCH, WINNIPEG, MAN.

ЧИСЛО 2.

Чому кооперація?

Мірилом животности даного народу є не тільки його національна свідомість, але у великій мірі його економічна сила. Це найкраще зрозуміємо коли приглянемося нинішньому політичному змагові двох економічних потуг за панування над світом.

Коли з'ясуємо собі це, то побачимо що для нас, з господарського боку, не має місця ані в одному ані другому таборі. Найкращою дорогою до здійснення наших ідеалів, — це золота середина, якою є кооперація.

Бо кооперація, це духовий протест суспільної природи людини проти хижацького самолюбства, проти фізичного насилля сильнішого над слабшим, це віра в правду й справедливність, що їх може здійснювати людина, непозбавлена людського достоїнства й духових чеснот, та найвищою з них — любові ближнього.

Кооперація твориться і росте не з розпуки та ненависти, не з гніву й насилля, не з примусу, — а доброї волі.

Однією віткою кооперації взагалі є кредитова кооперація або як її у нас називають — кредитівка.

ЗНАЧІННЯ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАЦІЇ

Кредитова кооперація дуже потрібна бо вона вчить своїх членів щадити, збирає гроші від тих у кого вони лежать мертвими, бездіяльними й дає тим хто їх потребує, отже робить вкладений капітал живим, творчим. Мало того, кредитівка дає своїм членам щадникам звороту, що походять з білансової надвишки. Ці звороти може й не є надто високі, але певні та чесні, бо кооперативна установа не займається спекуляцією і тому вкладені ощадності є певні та безпечні.

Кредитівка працює тільки із своїми членами і поза членами немає інших уділовців, що брали б участь в зарібках. Кредитова кооператива, це якби

одна велика родина де кожний член, без огляду на кількість шерів, має однакове право.

ЩО Є ОБОВ'ЯЗКОМ ЧЛЕНА КРЕДИТІВКИ

Однак не треба забувати, що члени кредитівки мають не тільки права, але й обов'язки.

Обов'язком кожного члена є цікавитись справами своєї кредитівки, заохочувати своїх знайомих і приятелів щоб вони вписались у члени, одним словом причинитись до того, щоб кооперативна родина росла і кріпшала.

На жаль, наша кредитова кооперація ще за слаба створити пропагандивний апарат, або навіть висилати збірщиків. Тому покищо цю роботу повинні виконувати самі члени кредитівки. Важко повірити, що на поверх сорок тисяч українців у Вінніпегу є тільки біля 3,000 членів на всі місцеві кредитові установи.

МАЛОЛІТНІ ЧЛЕНИ КРЕДИТІВКИ, ЧИ ТАК ЗВАНІ "МАЙНОРИ"

Учимося щадити сами, а ще важніше постараймося щоб уміли щадити наші діти. Навчім їх ощадності та довір'я до наших кредитових установ. Чому нашими грішми мають обертати чужі люди, коли між нашими стільки потребуючих.

Коли батько чи мати приносять гроші та вибирає щадничку книжечку для дитини — це дуже гарно. Але дитина піросла і тоді треба навчити її щоб вона сама занесла свої дрібні ощадності до кредитівки. Це заохотить дитину до дальшого щадження, вона найде контакт зі своєю кредитівкою, полюбить її та стане добрим і ревним членом.

Кредитова кооператива "Карпатія" вже започаткувала справу включення малолітніх у члени кредитівки.

Згідно з даними на день 20-го листопада 1956 р., в "Карпатії" було малолітніх членів 145. З цього 44 члени від 1-5 років, 101 від 5 до 16 літ. Загальна сума їхніх ощадностей на той день виносила 22,183.24 доларів.

Початок досить гарний і треба сподіватись що та справа найде більше зрозуміння серед наших членів. На бажання Управа "Карпатії" може постаратись дістати спеціальні пушки для малолітніх щадників.

Як бачимо можливості є великі — треба тільки уміти і хотіти їх використати.

Пам'ятаймо, що кількість членів і сума зложених ними ощадностей в кредитових установах, є показником культури та господарського росту даного народу.

Р. Пашківський

МИ МАЄМО ПРО ЩО ОПОВІДАТИ...

Провідні люди в кооперації згодні в тім, що найбільшою загрозою кооперативного поступу — це непоінформоване членство. Членам кооперативів постійно треба пригадувати, що вони мають права але й відповідальність. Ізза браку зрозуміння що таке кооператива — не-члени є обоятні в набутті членства і ніхто другий лише члени повинні їм вияснювати добродійства й користи спільної праці в кооперативі.

В свою чергу важні завдання припадають на провід кооперативів — т. є Дирекцію і Управу. Це їхній обов'язок давати докладні інформації про кооперативу загалом, щоб він пізнав, що кооператива це найважливіша частина спільного життя в громаді.

Від Рочдельських ткачів (1844) до наших часів зробила кооперація багато добра людям. Це довга й цікава історія і є про що оповідати. Та навіть якби взяти під увагу саму лише нашу креди-

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Щадничо-Кредитової Спілки "КАРПАТІЯ" відбудуться 8-го березня 1957 року.

тівку. Скільки то можна було б оповісти про службу для громадянства за 17 років. А в нас є ще й другі кредитівки так у Вінніпегу як і на провінції. А скільки українських кредитівок по Канаді і в ЗДА. Це окрема ділянка для себе в житті заокеанської України.

Як би так троха чільніший провід і більше зацікавлення було в нас в цій ділянці, можна було б думати про якісь здорові загальні напрямні, а навіть про економічну політику нашої спільноти. Понад 40 тисяч нас в самому Вінніпегу. В Карпаті всього біля тисячки активних членів — а опадності їхні перейшли понад 700 тисяч доларів. Подумати лише який в нас господарський потенціал. Яку силу ми становили б якби вміли краще себе організувати і наші дрібні капітали. (В Торонто є вже кілька наших кредитівок з капіталом понад один мільйон дол.) Освідомлене членство може дуже багато зробити для поширення цієї гарної ідеї. Лише люди, що самі гаразд розуміють справу, можуть витворити здорову опінію, що дала б в своїх наслідках величавий поступ на полі кооперативно-господарським. Маємо вже деякий досвід в цій ділянці і час щоб про неї заговорили всі ті, що оцінюють її вагу для суспільности.

Парохіяльна Кредитівка на службі громади

26 вересня м. р. минуло 6 років від заіснування Кредитової Спільноти ім. св. Михаїла в Трансконі — передмістю Вінніпегу. Хоч характером своїм це парохіяльна кредитівка — на ділі обслуговує вона всіх добрих українських мешканців цього містечка. Свій постійний ріст і добре ім'я завдячує вона невтомній праці свого організатора й пароха о. Д. Шевчука.

В неділю попол. 3 лютого ц. р. відбулись в парохіяльній залі чергові річні збори кредитівки, в яких взяло участь понад 35 членів — в тім кілька жінок. Наради започатковано молитвою, а проводив ними п. Петро Лялюк, секретарював С. Хроняк, а звіти здавали: за дирекцію Михайло Кішинський, голова, за управу о. Д. Шевчук, за кредитовий комітет інж. В. Дубецький, а за Ревізію Комісію А. Климчак.

За рік прибуло 13 нових членів а двох померло. Кредитовий Комітет уділив 26 позичок на суму \$15,320.00. Майно Спільноти виносило з кінцем 1956 року округло \$25,000. Збори ухвалили виплатити 4% дивіденди і дати довжникам 12.5% звороту від вплачених ними відсотків.

Провід Кредитівки майже в цілості в руках молодих людей — уродженців Канади. Справляє це незвичайно миле враження слухати їхніх звітів і дискусій в чистій українській мові. Заряд вповні перевибраний за виїмком того, що до Ревізіонної Комісії ввійшов новий

ЩАДНИЧО-КРЕДИТОВА СПІЛКА В ПОПЛАРФІЛД

Обі світлинні із загальних річних зборів Щадничо-Кредитової Спільноти в Попларфілд, Ман., що відбулись 29 квітня, 1956 р.

На світлинні зліва: сидить інж. В. Топольницький, гість з Вінніпегу, стоїть бл. п. Лев Михальчук († 29 червня м. р.), предсідник зборів.

На другій світлинні: члени Дирекції й Комітетів. Сидять зліва до права: Петро Торб'як, В. Топольницький, Юрко Клопак — президент, Михайло Лапка, Ст. Грегораши, стоять зліва до права: І. Рожек, Н. Гус'як, Андрій Гривінський, Рой Скрабик, Михайло Торб'як, управитель, Я. Мазур.

Попларфілд це чисто українська околиця яких сто миль на північ від Вінніпегу. Заіснувала там кредитівка 29 квітня, 1945 року. Від самого початку до сьогодні справує об'єднані голови Спільноти п. Юрко Клопак. Першим управителем її був учитель Мих. Р. Фірман. По його виїзді з місцевості літом 1948 року успішно провадить діловодство кредитівки п. Михайло Торб'як.

З кінцем 1955 року налічувалося кредитівка 269 членів а майно її виносило \$63,662.

член Микола Зазуля, чартерований книговод-експерт.

Українській Кредитівці в Трансконі бажаємо ще кращих успіхів. В. Т.

ЦІКАВІ НОВИНИ

В провінції Квебек в 1955 році налічувалося 1,519,556 членів кооперації.

Цейлон — це прекрасний острів на полудневий схід від Індії, площею в 25 тисяч квадратних миль і з 8 міль. 700 тисяч населенням. Пересічний вік людини на тім острові в 1920 році всего 33 роки — в 1953 завдяки допомозі зах. демократичних країн — в тім і Канаді — піднесено вік людини тут до 59 років. — Свій розвиток завдячує ця країна головно кооперації. Під цю пору діє там около 3 тисячі кредитових спілок та біля 9,500 кооперативних товариств — споживчих і сільсько-господарських.

В Канаді велика надвишка рільничих продуктів — в азійських країнах мільйони людей йдуть щодня голодні спати. — Лише міжнародна кооперація може цьому запобігти.

Економісти оцінюють що загальна продукція Канади виноситься в 1957 році 30 більйонів доларів.

Скандинавські народи належать до найбільш працюючих і культурних народів у Європі. Заселяючи дуже бідні землі, ці народи з покоління в покоління важко працюють, щоб видобути з землі засоби існування. Тому знають цінну працю, є запопадливі і опадні, та з великим нахилом до гуртування. В цих краях дуже гарно розвинена кооперація.

ВАРТО ЗНАТИ, ЩО:

Усі найкращі почуття в світі не мають такої ваги як один добрий вчинок.

Багатство — не у великих посіданнях — лише в невеликих (скромних) потребах.

Матеріальна сила — не важне! Найвище ціниться почуття честі і сила характеру.

Далеко скорше завважує загальні помилки людини чим чесноти її.

Чим ти більше сили волі вживаєш — тим вона сильніша.

Демократія — незадовільна форма правління. Та всі інші форми — далеко гірші. (В. Чорчил).

Кооператори повинні постійно встановлювати — яку працю кожен з них повинен виконати.

Ви безперемінно переконаєтесь про те, що найбільше говорять ті люди, що найменше думають.

Молодь думає, що умови здібності вартіші за досвід, а старші думають, що досвід заступає інтелігенцію людини.

Одинокий спосіб піднести стандарт життєвий — це продукувати більше, дешевше і краще.

Успіх досягається доконанням наших замірів-побажань. Щастя находимо у вдоволенні з того, що маємо.

Не є в світі непотрібним той, хто улекшує життєвий тягар другому.

Проблема українознавчого доросту

Що раз частіше чуємо на еміграції голоси в справі студій українознавства серед нашої молоді. Старша генерація українських учених і професорів вимирає, а ті що осталися зі страхом дивляться на майбутнє, на брак зацікавлення українстичними дисциплінами серед молоді, на перевагу студій т. зв. практичних фахів, техніки, медицини і ін.

Безумовно у науці немає — “кращих” і “гірших” фахів. Кожна ділянка людського знання однаково важлива й цікава, коли її серйозно студіювати й зглиблювати науковими методами. А проте із становища пропорції, співмірності дисциплін, які студіює наша молодь на еміграції, а теж і з погляду на актуальні й майбутні, тобто потенційні потреби української науки й культури треба об'єктивно признати, що справа студій нашої молоді справді дає причину до занепокоєння. Бо ж насправді дуже малий відсоток нашої академічної молоді посвячується студіям української історії, мови, літератури, етнографії й т. п. За деякий час це може дуже від'ємно відбитися на цілості українського духового життя.

Основне питання, що з ним зустрічається молода людина на еміграції при виборі студій, це їхня життєва практичність, тобто просто: чи з даного фаху можна буде після закінчення студій прожити і дати прожиток сім'ї. Тимчасом українстичні дисципліни мають слабі вигляди порівняльно до таких як техніка, хемія, медицина чи ін. Сумний досвід із “вченими професорами” після другої світової війни (головно заморської еміграції) став грізним мементо для української молоді й вона не хоче ризикувати своєю майбутністю й кар'єрою в житті.

З усього цього випливає стан слабого зацікавлення українознавчими студіями серед нашої молоді й тим самим слушне побоювання старої чи середньої генерації українських учених за брак доросту, а тим самим і за долю української науки в майбутньому. Тут і там подаються рецепти, однак якоїсь розв'язки цілості проблеми немає.

На нашу думку, підтримування даних студій окремими стипендіями, заохочування до українознавства моральним тиском, переконуванням національними потребами й т. д. це тільки частина розв'язка питання. Основна акція повинна йти в двох напрямках: *розбудови варстатів праці й ширшої спеціалізації в студіях.*

Щодо першого то нам треба всіма силами підтримати Український Вільний Університет на еміграції та започаткувати розбудову українських секцій при існуючих славістичних департаментах європейських та американських університетів. Здається перший приклад, що його успішно зреалізовано

вже, це заснування у Вінніпегу “Фонду Українознавчих Студій” під головуванням М. Смеречанського, що в рр. 1951 - 1955 підтримував українознавство в Манітобському Університеті річною підмогою 5 тисяч доларів. У висліді поширено український відділ славістичного департаменту новими професорами, розбудовано бібліотеку, видано збірку українського фолкльору та ін. Подібні фонди засновано в останніх часах також в університетах у Торонті та Дітроїті. Цим підтримано українознавство у згаданих університетах. Ми думаємо, що в кожному університетському центрі на еміграції, де є більше українське скупчення й відповідний університет із славістичним відділом можна б пробувати оснування українстичної секції, катедри, тощо. Отак можна б створити кільканадцять, коли не кількадесять

сталих варстатів праці для українців і це могло б заохотити нашу молодь, головно молодь роджену в Америці й Канаді до студій українознавства.

Під ширшою спеціалізацією в студіях розуміємо т. зв. в американських університетах “обласне студіювання” (area studies), тобто славістику взагалі, чи студії східної і центральної Європи. Нам треба українців, що були б одночасно славістами, зн. спеціалістами-фахівцями від всіх слов'янських і не-слов'янських народів Сх. Європи, щоб могли на випадок потреби викладати в славістичних департаментах не тільки про Україну, але й про Польщу, Росію й Чехословаччину та ін. Отже студії українознавства в зв'язку з славістикою, такою модною й актуальною тепер на Заході, не будуть виглядати для нашої молоді такими зовсім безмайбутніми, як тепер виглядають.

Д-р Яр. Рудницький

КІЛЬКО ОСІБ З ЦЬОЇ СВІТЛИНИ ГОДНІ ВИ ПІЗНАТИ?

Хоч тяжкі були піонерські часи Карпаті — мило їх сьогодні згадуємо. Повища світлина представляє учасників прогулянки, яку враз з членами Союзу Кредитівок Вінніпегу відбула Карпатія 29 червня 1941 року до Старбук. Це фермерська околиця полонена біля сорок миль на полудневий захід від Вінніпегу.

Не жили ми в достатках 16 років тому зате сильні духом, а віра в краще майбутнє подавала нам бадьорого настроя. З рамени Карпаті понад 50 осіб 11 автами взяло участь в прогульці — без одного цента коштів для для кредитівки. Для членів Карпаті учасників прогулянки це один із кращих споминів. На світлині 51 особа, а 26 з них є членами до сьогодні. Принайменше 3 осіб немає вже в живих, деякі виїхали з Вінніпегу. Діти майже всі подружені або на становиськах. Їхні імена зліва до права: Мир. Будзан, Галі Будзан, І. Матвійчина, М. Матвійчина, Ірина Тарновецька, Орест Тарновецький, Мирослав Корнило, Орест Чайковський і Е. Чайковський.

Д-Р І. СТОЛЯР, M.D., L.M.C.C.

ЛІКАР - ХІРУРГ

З довголітньою практикою по європейських і канадійських шпиталях і клініках, ординує:

1) в будинку MEDICAL ARTS BLDG.,
кімната 126, від год. 2—6, тел. 92-8648

і 2) при МЕЙН СТ. 1757,

від год. 6—9, Тел. 56-2676. — Рез.: 40 Eastgate St., Тел. SP 5-5870

КООПЕРАТОР — СЕНАТОРОМ

HENRI C. BOIS

Канадський уряд іменував недавно сенатором активного кооператора з провінції Квебек. Є ним Генрик Шарль Буа, секретар Кооперативного Союзу в Квебеку, та чільний провідник других кооперативних і господарських установ.

В історії францусько-канадської кооперації це вже другий подібний випадок. Около десяти років тому з рядів кооперації вийшов сенатор Кирило Ваянкур.

Кооперація — це громадська справа

Коли в нас народиться якась установа, особливо в початках коли потрібно фондів, багато зазивів і звітів по-являється в пресі. Натомість дуже часто ніде й словом не згадується, коли якась установа перестане діяти чи існувати. Буває таке в різних місцевостях Канади, де живуть українці, не бракує цього і у Вінніпегу.

Якщо жадних звітів не дають різного рода спілки чи корпорації, можна це ще оправдати, бо там рішає вложений капітал а не члени. В кооперації мають голос люди а не гроші і щоб кооперативи могли успішно розвиватись треба постійно інформувати членів і загал.

Для прикладу лише приходиться згадати, що одна кооперативна крамниця у Вінніпегу перестала давати своїм членам услуги вже близько три місяці тому та провід її ніде й словом не згадав про причини і наслідки такої акції для членів і загалу. — Коли хочемо будувати довір'я загалу до проводу й до громадських справ, — добрі чи незадовільні звіти — мусять бути оприлюднені.

Ощадність, це свідоме скріплювання почуття взаїмних спільних інтересів у цілому суспільстві, це будження взаїмного довір'я, це будження та плекання дбайливості про свою і народну будучину й інших будуючих моральних сил, без яких нарід не може жити і поступати вперед.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ

Касові обороти за час від 1 січня до 31 грудня 1956

ПРИХОДИ		РОЗХОДИ	
Уділи	\$159,904.36	Уділи	\$ 63,272.00
Вклади	278,593.99	Депозити	293,413.16
Позички особисті	115,229.76	Позички особисті	134,625.39
Позички гіпотечні	183,383.86	Позички гіпотечні	227,541.35
Відсотки від позичок	35,930.44	Інвестиції	9,455.00
Відс. від інвестицій	3,575.00	Дивіденда 1955	8,613.50
Відсотки банкові	288.76	Звороти відс.	3,763.48
Дивіденда від уділів	525.00	Платня	8,820.00
КЮНА дивіденда	526.70	Відсотки від вкладів	5,419.31
Вписове	41.50	Обезпечення позичок	3,526.70
		Рент	1,200.00
		Вклади до Союзу	867.00
		Бондування	27.00
		Канцел. прибори	260.38
		Оголошення	466.47
		Регістрація позичок	143.25
		Телефон	117.90
		Освітня праця	189.14
		Перехідне	29.59
		Різне	1,058.33
	<u>777,999.37</u>		<u>\$762,808.95</u>
Готівка 1 січня 1956	57,301.90	Готівка 31 грудня 1956	72,492.32
	<u>\$835,301.27</u>		<u>\$835,301.27</u>

Замітка: Різні витрати: Державний контролер — \$347.60, річні збори \$260.95 витрати дирекції і комітетів — \$218.25, міський податок \$80.00, Різдяні побажання — \$69.00, конвенції — \$55.75 і банкові витрати і пр. \$26.86.

ПРИБУТКИ Й ВИТРАТИ ЗА РІК 1956

ПРИБУТКИ		ВИТРАТИ	
Відсотки від позичок	\$35,930.44	Відсотки від вкладів	\$ 5,419.31
Відсотки від інвест.	3,436.92	Платня персоналу	8,820.00
Відсотки банкові	288.76	Асекурація позичок	3,307.90
Відсотки від уділів	525.00	Вклади до Союзу	867.00
КЮНА дивіденда	526.70	Чинш	600.00
		Канц. прибори	260.38
		Бонд персоналу	285.75
		Оголошення	466.47
		Відписи	330.63
		Регістрація позичок	143.25
		Телефон	117.90
		Різне	1,058.41
		Сума витрат	<u>\$21,677.00</u>
		Чиста надвишка	19,030.82
	<u>\$40,707.82</u>		<u>\$40,707.82</u>

ДИРЕКЦІЯ:

Д. Корнило, президент
М. Новицький, заст. през.
Д. Ріпак, секретар
Р. Пашківський, директор
М. Оброца, директор

КРЕДИТОВИЙ КОМІТЕТ

І. Вахняк, голова
Д. Гіджак, секретар
П. Мантіна, член
С. Будзан, член

РЕВІЗІЙНА КОМІСІЯ:

О. Тарновецький, голова

Вол. Божик, секретар

І. Байрак, член

На Загальних Зборах кінчать свій речинець урядування: Дирекція: Д. Корнило, Кредитовий Комітет: І. Вахняк і С. Будзан, Ревізійна Комісія: Вол. Божик і І. Байрак.

БІЛЯНС 31 ГРУДНЯ 1956

АКТИВИ		
Позички	\$118,752.20	
Позички гіпотечні	385,583.54	\$504,335.74
Інвестиції		
Удѣли в Кредитовім Союзі	\$ 15,000.00	
Бонди і довжні облігації	107,462.50	
Удѣли в інших кредитівках	80.00	122,542.50
Устаткування (інвентар)	\$ 2,044.22	
Менше відпис	1,105.92	938.30
Передплати		
Передплата бондування	\$ 258.75	
Передплата чиншу	900.00	
Передплата КЮНА	317.69	1,476.44
Готівка		
В касі	\$ 7,118.57	
В банку	46,828.99	
В Кооп. Союзі	18,544.75	72,492.32
		<u>\$701,785.30</u>
ПАСИВИ		
Удѣли	\$341,552.11	
Вклади	321,577.20	663,129.31
Запасний фонд	19,223.22	
Спеціальний фонд	3,750.00	
Просвітний фонд	272.96	23,246.18
Нерозділена надвишка		15,409.81
		<u>\$701,785.30</u>

Дирекція Карпатії пропонує виплатити членам за 1956 рік дивіденди від удѣлів у висоті 4%, дати довжникам 12.5% звороту від вплачених відсотків, перенести \$250.00 до спеціальної резерви, \$327.04 до просвітнього фонду, а решту приписати до нерозділеної надвишки.

БІЛЬШЕ ЧИМ ПОЛОВИНА ПРИБУТКІВ КАРПАТІЇ ПОВЕРТАЄТЬСЯ ЧЛЕНАМ

В минулому році мала Карпатія усіх прибутків на суму	\$ 40,708
З тої суми виплачено членам:	
а) відсотки від вкладів	\$ 5,419
б) призначено 4% дивіденди	10,267
в) призначено на звороти відсотків	4,474
г) приділено до запасних фондів	4,383
	24,543
На кошти завідування виплачено	<u>\$ 16,165</u>
Кошти завідування виносять 39.7%.	

Цифри за 17 років існування Карпатії під цим оглядом представляються так у тисячах: н

Прибутки:		
а) відсотки	\$180,624	
б) інвестиції і пр.	23,867	\$204,491
Виплати:		
а) відсотки від вкладів	\$33,945	
б) дивіденда	36,591	
в) звороти (рабат)	18,908	
г) приділ до запасних фондів	23,523	112,967
Кошти завідування за 17 років		<u>\$ 91,524</u>
Це означає 44.8% на витрати.		

РУХ ЧЛЕНІВ

З днем 1 січня 1956 року було в Карпатії членів	1,267
Впродовж року вписалось нових членів 166, а виступило 52 —	
що дає чистий приріст	114
Загальний стан 31 грудня, 1956	<u>1,381</u>

ДЛЯ ВИГОДИ І БЕЗПЕКИ ЧЛЕНІВ

Усі позички Карпатії — коротко-речинцеві і гіпотечні (моргеджі) обезпечені. Безкоштовно дістають члени цю обслугу для власної і своєї родини безпеки — вразі тяжкого каліцтва чи випадку смерті. — Та рівночасно хоронимо в цей спосіб й інтереси Карпатії. Бо тоді як член в біді чи його родина в смутку, асекурація покриває довжну суму і немає ніякого клопоту нікому з цього приводу.

Не підлягають асекурації лише: а) позички для громадських установ, б) позички членів, котрі переступили 70-тий рік життя, в) моргеджові позички — у випадку коли член продав хату враз з довгом — без різниці чи членови чи не-членови. У останнім випадку наражена Карпатія на невігоди або й втрати та бували ще й інші труднощі. А саме: правно знає кредитівка лише членів довжників. З надвишки признаємо часто звороти відсотків для членів. Довідавшись про це новий власник хати, який платить рати за довг члена, впоминається звороту для себе (бо він платить відсотки) — а цей з нашого боку недопустиме. Звідси повставали клопоти, нарікання і т. п.

Щоби раз на все цьому запобігти винесла Дирекція 12 травня 1955 р. постанову такого змісту: У випадку коли довжник продає або згодився продати нерухомість — повна сума недоплачена після умови (моргеджу) має бути на вимогу вірителя (Карпатії) нараз платна і заплачена.

Таку клявузую в кожнім випадку моргеджової позички встановлюємо до умови. Про це ясно інформуємо довжника при зятягненні позички.

СКОРИЙ РІСТ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАЦІЇ В МАНІТОБІ

В пров. Манітоби заіснувала перша кредитівка в місцевості Сент Мало в р. 1937. Під кінець минулого року було всіх кредитових спілок в цій провінції понад 200. Майно їх виносило понад 15 мільйонів доларів а стан членів 55 тисяч. — Згідно з урядовим звітом — число українських кредитівок в провінції виносило 14, а в них було з кінцем 1955 року 3,694 членів.

УКРАЇНСЬКІ КРЕДИТОВІ КООПЕРАТИВИ В АМЕРИЦІ

У ЗДА українських кредитівок є 8. Сім з них оперті о спонзорство О.У.А. "Самопоміч", а одна спонзорована відділами УНС.

Дня 27-го січня 1957 відбулися шості Загальні Збори Кредитової Кооперативи "Самопоміч" у Дітройті.

Кредитівка існує чотири і пів року і має 1,435 членів. Майно кооперативи налічує 883,126.62 доларів.

З одержаної білянсової надвишки, виплачено членам 3½% звороту.

Того самого дня відбулися збори Кредитової Кооперативи у Шікаго.

Хоча кредитівка існує несповна 6 років нараховує 1,452 члени і має майна 927,084. 16 доларів.

ДО ПРОБЛЕМИ ЗРОСТУ УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ В КАНАДІ

(НАРИС)

В останніх часах, зокрема впродовж двох минулих літ, множаться докази, що канадійські офіційні круги як теж наші впливові політичні, суспільні і економічні чинники Канади та їхня преса починають врешті поважно числитися з тим, що тут. українська спільнота, канадійці українського походження, дає чималий, серйозний вклад в культуру і економіку цієї країни, в розбудову Канади.

Проречистими є такі акти публичної натури, як:

1) Покликання українця п. Григорчука на міністра Провінційного Манітобського Уряду та доручення йому одного з найважливіших ресортів, а саме Головної Прокуратури;

2) Номінація Федеральним Урядом сенатора в особі проф. Вала і втягнення його відразу в найважливішу політичну орбіту, а саме до офіційної канадійської делегації до ООН в характері експерта.

3) Створення Ватиканом греко-католицької митрополії для Канади і номінація на це високопоставлене місце Вп. Преосвященного Архiepіскопа Германюка, що зрозуміло не могло статися без порозуміння і згоди канадійського Федерального Уряду.

Та і в неофіційному канадійському світі, зокрема в промислі і торгівлі, де все побажаними є грошева солідність і здоровий інтелект, слідний уважливий підхід тих кругів до групи чи поодиноких осіб українського походження, як контрагентів.

Це наявне зокрема в рекламі та радіових і телевізійних передачах наших пісень, обряду та звичаїв.

На цю радикальну зміну в порівнянні з недавнім минулим вплинули ось які характеристичні властивості та дії української спільноти:

1) Любов до землі у перших наших емігрантів та повне почуття прав і обов'язків власності.

Українські ферми в Канаді належать до найкраще загосподарованих, а чемпіонати в годівлі збіжжя, худоби та дробу не є тут рідкістю.

Рідкісні серед українців є позбування власності фарм в руки чужих.

В літах 1922-1930 прибувають тут кооператори-ентузіасты і з часом здобувають широкі круги української спільноти для ідеї кооперації.

Повстають м. ін. кредитові спілки, що у великій мірі своїм здоровим кредитом заохочують і помагають тисячам земляків в закріпленні їх майна та піднесення їх стандарту життя по містах.

Коли зважити, що згідно з півофіційною статистикою ("Канадійська сцена" з 17. 2. 1955) 75% новоприбулих купили чи побудували вже власні дома

чи підприємства у Вінніпегу, то згідно з нашими відомостями були це в подавляючій мірі українці.

2) Беззастережна любов до Батьківщини походження, України, та жертвенність для справ тієї Батьківщини, при чому збережена тактовно-льовальна постава до нової Батьківщини, Канади, та усіх її публично-правних інституцій. Це проявляється у частих публичних патріотичних виявах відносно України та гостинного втягання на такі імпрези так урядових як і інших політичних кругів і осіб Канади.

Три послідні каденції Комітету Українців Канади гостили у себе найчільніших діячів Канади з ділянки політики, господарства чи інших.

Та найбільш характеристичною сторінкою нашої любові до Батьківщини нашого походження було хіба те, що мимо партійної боротьби, а то ворожнечі, в ментах коли йде про засадничі права України до власної держави і рівного місця в колі держав, усі тут разом, спонтанно йдуть на усі імпрези чи свята, де мається задемонструвати нашу зрілість і одностуність в тих справах.

3) Почуття окремішності, себто окремішної вдачі і психіки, окремішної культури, а тим самим окремішної потенціальної вартості.

Наші піонери зажили як господарі на власній вже землі і у власних вже хатах, почали відчувати потребу збереження духових цінностей. Вони гуртуються, будують церкви, щоб мати де Богу помолитись "як в краю", стягають своїх рідних і свояків з рідних земель. Згодом при допомозі священиків, що їх їм прислала Зах. Україна, та свідоміших між ними будують власні домівки і помагають робити це землякам оселе-ним по містах.

Друга еміграція зберегла набуте першою, розвинула всебічну працю громадського характеру, створила пресу, кооперацію і повела широко культурно-освітнє життя.

Третя еміграція маючи за собою

пророблену тяжку у відносинах окупації політичну працю і визвольні змагання 2 поколінь внесла досвід з цього і незламність в змаганні за будуче України.

Позатим внесла та еміграція теж багато свіжої крові в культурно-освітнє життя, передаючи усі здобутки останніх літ на рідних землях в ділянці штуки, музики, співу і хореографії.

Що ті згадані під 1 до 3 характеристичні властивості і дії української спільноти мусіли довести до ствердженого на вступі зросту нашої спільноти в Канаді, слідне що й чужинці почали признавати корисні впливи української окремішної культури, та дали їй місце як культурному надбанню віків. Життя переконало усіх, що канадійське горожанство зовсім не стримує українського духового життя.

Проголошено нову засаду, здорову і усім тут національностям сприятливу засаду-тезу, що кожний добрий патріот українець може бути так само добрим канадійцем.

Та в підсумках усього поданого тут не можна всежтаки твердити, що дотеперішні об'яви серйознішого трактування вартості нашої спільноти є вже вистарчаючі зглядно відповідають нашій потенціальній силі і можливостям.

Дальший зріст залежить далше від нас самих.

А нам треба:

1) Втягнути усю українську спільноту, а принайменше усю її вартісну частину, що блукає ще по барах і карах, в українське організоване національне життя, без огляду на те, якою буде та політична організація, що їх прийме.

2) Втягнути усіх українців в сітку кооперації так кредитову як і споживчу. Переконати, що тільки українська кооперація повинна мати провід і контролю нашого, українського багатства в Канаді.

Та найважливіше, що в кооперації немає різниць політичних, станових чи релігійних. Для кожного чесного громадянина знайдеться місце в кооперативній праці для свого власного добра і добра загалу.

С. Н.

НАЙКРАЩІ СНИДАННЯ, ОБІД І ВЕЧЕРЮ

дістанете тільки в

DANNY'S QUICK LUNCH

ШВИДКА І ЧЕМНА ОБСЛУГА

864 MAIN ST.

WINNIPEG, MAN.

PHONE 52-1425

Власник: Д. ГАЛБЧУК

ФІНАНСОВИЙ СТАН ШАДНИЧО-КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ "КАРПАТІЯ"

Стан 31 січня 1957

АКТИВИ:

Готівка і бонди	\$204,151.37
Позички членам	499,038.11
Устаткування і різне	2,364.74
	\$705,554.22

ПАСИВИ:

Уділовий капітал	\$337,418.40
Депозити	327,527.28
Резервові, просвітні та інші фонди	40,608.54
	\$705,554.22

СОЛОМОН, БАРИЛЮК, КАРАСЕВИЧ, РАДЧУК і САРЧУК

АДВОКАТИ, ПОВНОВЛАСНИКИ І НОТАРИ

Перепроводжують всякі судові справи — карні, цивільні, спадкові,
розводів, позичкові і інтабуляційні.

SOLOMON, BARYLUK, KARASEVICH, RADCHUK & SARCHUK

711 McINTYRE BLOCK.

WINNIPEG, MAN.

PHONE 93-8507

М. ДЖИНДЖИРА

АДВОКАТ, ПОВНОВЛАСНИК, НОТАР

Перепроводжує всякі судові справи — позичкові і інтабуляційні.

M. GINGERA, LL.B.

633 PORTAGE AVENUE.

WINNIPEG 2, MAN.

PHONE SP 2-0335

УВАГА!

ВОВНЯНІ ТУРЕЦЬКІ ХУСТКИ

Масмо на складі прекрасні кашмірові хустки розмір 32" x 32"

Кольори: ЧОРНІ, БІЛІ, ЖОВТІ, СИНІ, ЧЕРВОНІ
обведені різно - кольоровими квітами довкруги

Ціна \$2.95 штука

Зайдіть або задзвоніть до КАЛИНИ

KALYNA UKRAINIAN CO-OPERATIVE LIMITED

862 Main Street — Phone 56-1223 — Winnipeg 4, Man.

ЯК ЖИТИ 365 ДНІВ В РОЦІ?

Дуже цікава й хосенна книжка появилася недавно під повищим наголовком. Написав її д-р Джан А. Шіндлер, славний лікар клініки Монров в стейті Висконсін.

Твердить цей лікар, — а він має дуже великий досвід на клініці — що понад 50% хворіб людських повстає з по-денервування і взагалі всяких поганих почувань. Обговорює він роль головних залозів в людському організмі, які контролюють мозок і нерви та мають вплив на почування людини.

Пересічна людина може провести життя своє чудово, якщо лише зуміє виявити сильну волю, щоб вдержувати в рівновазі свої почування. Радить він: не допускайте до себе навіть думки такої, яка вас денервує чи наводить невеликі почування. І так: старайтесь бути веселим і навіть в прикрій ситуації зберегти хоч дрібку гумору. Не повторюйте свої невдачі як грамофон у випадку поразки. — Плекайте лише здорові думки.

Запитайте себе як то ви прожили останніх 365 днів. Кілько то радісних днів зазнали ви за той час, а кілько з сумом, гризотою, наріканням, сваркою, терпінням і т. п.

Коли йде про причини від'ємного стану почувань в людини, висловлює цей лікар смілу думку, що це брак зрілості в людини в певних ділянках життя. Зрілість ця не приходить природним шляхом так як напр. фізичний розвій. Це культурна черта (риса) і її треба плекати.

Чимраз більше пшениці в Канаді

Продукція пшениці в Канаді постійно зростає. Виносила вона в роках

1920/30	385 мільйонів бушлів
1930/40	330 " "
1940/50	393 " "
1950/56	525 " "

Для власного вжитку потребує Канада річно около 120 міл. бушлів. Остається щороку велика надвишка для збуту заграницю. Виключне заступництво в продажі пшениці належить до Канадської Пшеничної Ради.

САМОДОПОМОГА

SELF - HELP

Виходить квартално, видає
"Карпатія"

Адреса:

SAMODOPOMONA

862 Main Street Winnipeg 4, Man.
Phone 56-1223

Матеріали до цього числа приготували
інж. В. Топольницький, проф. Яр. Руд-
ницький, д-р С. Навроцький і ред. Р.
Пашківський.

JOHN G. BOYLE

Manager, Co-operative Fire & Casualty Co.
province of Manitoba

Уродженець Східної Канади, Джон Бойл має довголітній досвід в ділянці асекурації — на терені Канади й ЗДА. До західної Канади прибув він в 1950 році і зразу вступився в кооперативну асекурацію. В 1955 році був іменований управителем Кооперативної Асекураційної Спільки на провінцію Манітобу і провадить провінціальну канцелярію у Вінніпегу в кооперативним будинку під Ч. 144 Ломбард вулиці. Живе тут з родиною — дружина й маленька донечка.

ХАТНІ РОСЛИНИ

Незабаром вийде друком нова праця вченого-природника Ф. Онуфрійчука п. н. "Хатні рослини".

В цій книзі автор докладно описав історію та значення культури рослин та квітів у житті людини, а особливо у вихованні дітей, як також догляд і вимоги хатніх рослин як, підливання, пересаджування, якості землі, температури і т. п.

В книзі є вміщена позитивна передмова д-ра В. Черевика, в якій він каже, що ця дуже вартісна і цікава книга є бажаним набутком для усіх любителів хатніх рослин.

Міністерство Рільництва в Оттаві доцінюючи невинну творчу працю нашого вченого-природника передало для згаданої його книги безплатно готові кліші світлин хатніх рослин.

Набувати її можна буде у всіх книгарнях м. Вінніпегу.

Дипломат — це людина, що два рази подумає заки нічого не скаже.

Сміх — це здоров'я

ПОЛЮВАННЯ

Більшовицька поліція веде арештованого жида. Жид іде вперед, а за ним два енкаведисти з карабінами. Назустріч жидові біжить його знайомий:

— Гершку! Ти куди йдеш?

— Що значить куди? На полювання.

— А де ж твоя рупниця?

— А хіба не бачиш? Її несуть за мною.

ДРАЙВЕР

— Ти знаєш, моя жінка сама вже веде авто.

— І не боїться?

— Вона не боїться, але зате всі в місті бояться.

ТАЄМНИЦЯ

— Якщо ви втримате це в таємниці, скажу вам, яким способом продовжити життя: щодня їсти дві сирі цибулі і зубчик часнику.

— Добре, але як заховати це в таємниці?

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ ЩАДНИЧО-КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ "КАРПАТІЯ" У ВІННІПЕГУ

УВАГА!

ВАЖНЕ!

УВАГА!

АСЕКУРАЦІЯ

ВІД ВОГНЮ — НА МЕШКАНЦІ, ТОРГОВЕЛЬНІ І ПРОМИСЛОВІ ДОМИ — АСЕКУРАЦІЯ НА ДОМАШНІ РЕЧІ — АСЕКУРАЦІЯ НА АВТОМОБІЛІ.

В другій половині минулого року — після довгих переговорів з Управою КАЛИНИ і КАРПАТІЇ, Асекураційна Спілька

CO-OPERATIVE FIRE & CASUALTY COMPANY

погодила ся відчинити при Українській Кооперативі Калина свій відділ на Північний Вінніпег. Спілька ця має свій головний осідок в Ріджайні а відділи по цілій Канаді. Ця обезпечена установка зорганізована на кооперативних засадах — ціль її є не зиск а добра і дешева обслуга членства. Тому кошти асекурації — значно менші як деінде. Переконались про це вже багато членів Карпатії та Калини які заасекурували свої дома, речі й авта в нас.

ЗА НЕСПОВНА ПІВ РОКУ ВИПИСАНО ЧЕРЕЗ НАШУ КАНЦЕЛЯРІЮ ВОГНЕВИХ ТА АВТОМОБІЛЕВИХ ПОЛІС НА СУМУ ПОНАД ПІВ МІЛЬЙОНА ДОЛЯРІВ!

ПАМ'ЯТАЙТЕ: ЯКЩО ВАША СТАРА ПОЛІСА НА ХАТУ, НА ХАТНІ РЕЧІ АБО НА АВТО ВИГАСАЄ — ЗАЙДІТЬ АБО ПОДЗВОНІТЬ ДО НАС — ПОРІВНЯЙТЕ ЦІНИ! МИ РУЧИМО, ЩО ЗАОЩАДИТЕ БАГАТО ГРОШЕЙ!

CO-OPERATIVE FIRE & CASUALTY COMPANY

"KALYNA" — NORTH WINNIPEG OFFICE

862 Main Street

Phone 56-1223

Winnipeg 4, Man.